

74 K.T.

323.

(Teljes.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA

ABIGAIL VXORIS NABAL &c.

Primi L. Sa. Ca. vigesimo quarto.

BIGAIL Aísson Historiáját,
Halliuk meg az ú bőlcz ez es voltat,
Mint mente meg halaltol az ú v-
rat, Le szállituan Szent Daudnak
haragiat.

Ez mindennek lehet igen szép pelda, Kiből mint
eg tükörből meg lathattia, Az lstennek meli draga
aiandeka, Kinek io hazas tarfor ad hazaba.

Mikor Daud Galiator meg giőze, Or az kőlség
olly igen meg keduele, Es az vitezlő nep nagnak
bőczüle, Hog Kirali meltosagra itilne.

Hog ez dolgot Saul Kyrál meg erte, Montha-
talan ú magaba irille, Mert Daudtol birodalmar
ú felte, Ez lőn oka hog kergernie kezde.

Iollehet ez io vitez ember vala, Az ú batorfaga
mert lsten vala, De nem akar tamadni Kiralliara,
Sőc előtte eg püstaba borula.

Vala eg ember or az hauas kőzbe, Az maon pu-
straianak kiedlenebe, Hog kinek Nabal hivattatik
neue, Vala iofaga az Carmelus hegbe.

Ez eg ektetle hofsu ember vala, Ertetlen es por-
termelsető vala, Bolondsaggal az agia tellics vala,
Minden hatuan erkőcz ő benne vala.

A

Ennek

Eonck iuha es keczkeie sok vala , Czak azokba
ünki kedue vala , Minemüket mostis latunk giakor
ta , Nem kel neki emberek baratsaga .

Kik szörelé barmok közöt forgodnak , Keczke-
keles dísnokkal naiaskodnak , Emberek semelie e-
löt elhunak , Mí az rokak csak magoknak kullognak

Hog embernek illi erkölcz né hasznal , Erröl most
igé szép peldat halhatnal , Kie gonol kedüü gazdag
nak möhatnal , Kiket peldaz herman vrā nag nabal

Felelege az Nabalnak szép vala , Kinek neue szép
Abigail vala , Hü es ezes absoni allat vala , Io er-
kölcziü ekes besedü vala .

Ez vranak haza gongiat viseli , Bolondfagat az
mint lehet fedezi , Kemen termeliserit mind el benue
di , Tisztelge mert ütöt arra visi .

Mikor David bolgaitol meg halla , Hog az nabal
iuhait olloltatna , Haza nepet igen vigan tartana ,
Tiz isüü bolgait hozá vala'ra .

Kövesseget ig ada az iffiaknak , Menietök el
hazához az Nabalnak , Köbönietök en sommal az
Iambornak , Es mongiarok ezt mint io baratomnak .

Bekesgeet keuanok ü maganak , Czialaggiaual
mint ariamfiainak , Ilteni aldómasit az ü hazanak ,
Io szerenczeiet minden ü marhaiának .

Most hallam hog iuhait be haitatta , Es Iambor
bolgait nag vigan tartia , Azon bolgaitol azt meg
tudhattia , Hog ü neki voltam nag io barátia .

Mert

Mert mi vltá it vagiunk az puszta, Mi azokat
bűnök tarsasagunkba, Es marhaianak voltunk oli ol
alma, Hög senkitől nem élet benne kara,

Azert hissem hog kedvet niertünk vala, Nag biz-
unkba küldöttünk ű hozzaia, Emléközzek rojunkis
ig voltaba, Mert csak alig vagiunk it az puszta.

Sőt inkább legyen fianak Dávidnak, Es vele valo
segen firfiaknak, Kik ű neki es vtannis szolgálnak,
Külgiön elest mert souan helieny vadnak.

Eze haluan az Iffiak el indulanak, Mikor Nabal
eleiben iutának, Vrok követségbe el iaranak, Es
neki nag tisztelességgel szolának.

Mikor Nabal mind ezeket hallana, Embertelen
voltat őt meg murata, Es nemes szemelieket nem
gondola, Illien szoval űket el pirongata.

Meggiünk neki hog ha Dávid vratok, Vág ki fia
azzal en nem gondolok, De azt tudom hog bellet
vanderlorok, Es ty vratok előt csak budostok.

Variatok csak im kenieremet adom vešem, Es
effele budosoknak szegdelem, Barmom hulas azo-
kra vesztegeté, Akkik hönā valok mert azt sem erté.

Őt az Nemes Iffiak megpirulanak, Es elsőlegior
san el fordulának, Mikor Dávid eleiben iutának,
Mind ezekről neki bolibonkodának.

Ezen Dávid Bertelen el busula, Es segyeret föl
kőte oldalara, Neg szaz legent giorfan melle vala-
ta, Kikkel Nabal hazara el indula.

Vala Nabalnak ég lambor bolgaia, Mel igen
iol eseben vötte vala, Mint Daidnak vra vala
tör vala, Es ez dolgon igen buskodik vala.

De nem mere szólni az Nabalnak, Tuduan rosz
termesétit ű vranak, Sör eleiben mened azz onnia-
nak, Es ig sola Abigail azonnak.

En mint lambor nektek ezzel tartozom, Azert a
mit errek en azt meg mondom, Talam ezt te nem
ertötted alisoniö, De vram eretlensegé buskodom.

Most Daid az pusztabol hozza küldé, Tüle nag
szep boual elest kerete, Vram nag eretlenseggel fe-
lele, Szolgait el pirongata elöle.

Azok alisoniom mind ieles firfiak, Nekünk ar-
tani nem akartak, Sör mindenek ellé oltalmaztanak,
Es hiü tarsasagokban tartottanak.

Az pusztaba mi vira vele voltunk, Eiel nappal
mint ég kö falhoz biztük, Mert voltanak nekünköl
hiü oltalmük, Hog marhankba az vira kart né lattük.

Azert most vifel gondot ez dologrol, Es ne biz-
zad vrunkra az Nabalra, Mert felek hog nem csak
önönön magara, De veselt hoz egez az ű hazara.

It tekencz meg mi legen az io bolga, Hog kinck
fay vra nio morulaga, De nésd aztis meli igen sük
es draga, Az io alisony allat okosaga.

Abigail alison hog ezt meg erce, Szolgaiatol igé
io neuen veue, De vraknak ez dolgot nem ie lente,
Mertuggia hog seiebe nem verhetne.

Giorfan elő lerte sok kenieket, Io borokkal
meg tölte nag' tömlőket, Es niuzata nag' sok köuer
ökröket, Es késite sok rendbeli erkeket.

Fel rakata az samarok hatara. Hog' azzal indul-
lianak paranczollia, V' magais fel üle samarara,
Es vranna leaniual indula.

Hog' az hegről mar ala iutor vala, Azon közben
Dauidis oda iuta, Kinek ottan eleiben indula, Es
Dauidrol ill bössön kodaft halla.

Ezeknek marhaiokat meg tartottam, Az pusztá-
bá kartol meg oltalmaztam, Kikert csak hiaba mind
munkallottá, Mert az iokert tölők meg gyalasbattam.

Ellenségim szerenczielek legienek, Ha miattam
toub meg menekődnek, De valakik birtoka alát
vannak, Azok holnap virrataig nem elnek,

Abigail alszony ezt mind halgattia, Az samar-
rol giorfasaggal le szálla, Es Dauidnak hog' eleiben
iuta, Labaihoz orczaiaual borula.

Monda vram solgalo Leaniodat, Batorfaggal
előttem solny haggiad, Feriem vetket nekem tulai-
doniczad, Es köniörgesem vram meg halgasad.

Az en feiemre mostan vrak Kiral, Kerlek hog' ez
bünert ne haragugial, Mert miképpé hog' neki neue
Nabal, Azonkeppen dolga bolondlagban al.

Iambor solgaidat kiker bozattal, Hog' ha lattam
volna azen hazamnal, Most mi reánk vram nem ha-
ragudnal, Söm vetőt volna ellenéd az Nabal.

Azért Vram el az hatalmas Isten. Hőg ki mēg
tite ez mostani űd őben, Hőg kezedet ne marcz arca-
tan verben, Sőt maradhas io lelki esmeretben.

Az kik neked ellenlegid volnanak, A vag vala-
mi gonoszt akarnanak, Illic engedelmessgre iu-
sának, Mint az Nabal tenked solgallianak.

Azért tőlem ez kisdet aiandekot, Melliet hoztam
te solgalo leaniod, Veda kőrnűled valo vitezekkel
Es azokkal el kőlezied egesseggel.

Veddel vram rolunk az mi verünkert, Visont
Isten az miely te veled, Hőg ad neked nyugodalmas
lako heliet, Mert Istennek az ű hadat vifeled.

Gonoszag ne talaltassek te benned, Hőg ha via-
skodik ember ellened, A vag kergettetik atte elted,
Isten előt tiztan maraggion leked.

Mikor az vr ellenleged meg gőzy, Igiretet rai-
rad meg telliesiti, Israel kűst seiedet fel emeli, Es
nepenek seiedelmeue tessi.

Akkor benned gonoszt lelki esmeret, Nem ma-
rad hőg mardoshatna siuedet, Mert nem ontott.
arcatla verőket, Sem te nem allottal bozzuteretted.

Mikor ezek meg telliesednek benned, Akkor iu-
tok en esbedbe te neked, Hőg kerelemmel alottam
ellened, Es az gonoszt el kerűltertem veled.

A bigail alibion ekes besede, Es siuanak nag en-
gedelmessgre, DAuidnak be hata az ű siuere, Es
itt hoza arcatlan seledlegre.

Az asz-

Az assionnak David igen felele, Aldot az vñ
Israelnek Istennek, Ki hozot volttegedet en elémbe,
Aldot atc szep Istennek e kelsege.

Sőt aldor nag ki velem ezt mited, Hög esik ősse
ebben magadat vered, Kezeimet veronastol meg
mented, Az nag bosszu alafra nem erezed.

El az Isten az Israelnek vra, Ki most engemet
gonosztol meg tartta, Hög ha hamar ide nem idtel
volna, Vrad nabalez eiel meg holt volna.

De te Iamhor bemeliedet tistelem. Aiande ko-
dar mind io neué vötte, Melro kőni őrgesednek mīd
engertem, Meni hazadhoz mert meg engeszteltette.

Abigail gyorsan hatra fordula, Es mikoron ha-
zahozt vtor volna, Bolond vrat talala nag lakasba,
Isik mint ha semmi gongia nem volna.

Mert hög Nabal akkoron resseg vala, Felesege
akkor neki nem sola, De hainalba mikor meg io-
zanula, Bölez beszeddel mindenecket meg monda.

Nabalezte hög erte nem solhara, lettebe elamel
kodor vala, Kezet verte az vñ Isten Nabalra, Es
az vñan tized napra meg hala.

Mikor David azt meg hallotta volna, Hög az
slegen Nabal immar meg holt volna, Illien sokkal
Istennek halat ada, Ki őneki bosszuiat meg allotta.

Aldot Isten te fel magabíratalsal, Ki az attatlan
veredl engem meg tartal, Es hög az gyalazatrol boss-
zút allottal, Meliet raitam mield vala az Nabal.

Atronta

Alionba Daidnak elűbeni űta, Abigail alion-
nak bölcz tanactia, Magaban gondola hog' melto
volna, Hog' ű neki az lenne hazas tarla.

Akkor ezzel ű fokat nem mulata, De sđ seme-
licket hozza valastra, Keretuen vgian azoknak al-
tala, Hog' menne feleségül ű hozzaia.

Ercuen ezt az első asisony allath, Bőcziűle az vr
Istennek io voltat, Az földre le boruluan ada nag'
halat, Es felele meg alazuan ű magat.

Semmi keppen nem vagyok melto arra, Hog' il
draga ferfiunak legick tarla, Im hol vāgiok eg' bol-
galo Leania, Kiuel bolgainak labar molatsa.

Giorfalsaggal az asison el kesűle, Őt szep Leant
szepen fel őltőztete, Es azokkal egierembe fel űle,
Es Daidhoz az kőuetőkkel mene.

Ennek vala eg' bolond gonofs vra, De hog'an-
nak nag' hiűsseggel szolgala, Nem vtallia meg sem
cziufollia vala, Sőt fogiatkozafat eppiri vala,

Nesd meg ezzel maganak ű mit niere, Mi nem
foka busita bolond ferie, Mert az lsten hamar meg
mente tőle. Es lőn a szent Kiralnak felesége.

Minden rendbeli atizony allarok, Abigail asisző
rol tanulliarok, Vratoknak hiűsseggel bolgalliarok,
Hog' lstenből ties meg aldalsatok.

Es valakit az lsten nektek ador, Akar mel frissen
allion kontiorok, Vāg szep vāg szőrniű de azt hal-
galsatok, Es tiszteletetok mert azzal tartotok.

Vifzone

Vissza it immár vrain nektek szolok, Kik io tär-
fal aiaid koztattatok, Azt ties nag böczületek tar-
cziatok, Es Istennek arról halat aggiatok.

Mert ha üret nem tartod tisztelösegbe, Teged az
Isten el velsen elöle, Mint az Nabal nem elis te eg-
giöc vele, Es ü lesen Iob lambor felesége.

Gonosz kedü kazdagok meg halliatok, Kik az
Nabálnak vnokay vattok, Ha szolgáló ember me-
gion hozzatok, Az szalmába előtök ne buiatok.

Mert az vitezlő nepet Isten hatta, Orságanak
meg oltalmazasára, Az osuegick aruaknak oltal-
mára, Es az begen kölsüg nyugodalmára.

Azerc az mit adoe az Isten nektök, Azt örömet
közölletök ü velek, Mert az marha nem csak ti eret
terök, De adatot hog mastis eltelsetök.

Ha ü nekik io keduel nem azc ennik, Soha sem-
mikeppen ninczen mit tennik, Ha nem el kel erö-
uel töled vönt, Mert jóvaltol a far meg nem ehetik.

Vitezlő vrain meg gödölliatok, Mire ties Isten
röl hiuattatok, Nem hog az szegen kölsöget ron-
cziatok, Söt azokert veröcöket oncziatok.

Mely ieles vitez emberek valanak, Hög kik az
kegyetlensegben bizanak, Hazaioknak de nem sol-
galhanak, Mert nag hirtelenseggel el fogianak.

Az vrain sok vrak ramadanak tel, Mint ez előt eg-
nehani ebendönel, Közünk valanak nag kegyetlen-
seggel, Kerlek mond meg mostan hoválditek el.

Rugrak

Rugnak vala sok Santa kacibafok, Az Sahor si-
rattiak az Siegen szazok, Czak Salannat esnek vala
agarok, Am iarianak arrol ebbet nem siolok.

Czak kerlek hog erre legien gondotok, Hog az
mi keuelsen meg marattatok, Az Isten akarattia sie-
rent iariatok, Hog ennelis inkab el ne foggiatok.

Ez historia: Berzek illien rendben, Erdelbe az kis
küküllő monteben, Ezer St szaz es hatvan esztendő-
ben, Kiben dicziresek az Isten Amen.

F I N I S.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

